

FRONT

PERIODIC D'ESQUERRES

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
ANSELM CLAVÈ, 69

(Dels articles en són responsables els seus autors)

Any 1 - Núm. 6

Calella, 28 d'Abril de 1934

Extraordinari, 30 cts.

EL CONTRAST

RITUAL

DEL PASSAT DEMANEM LES MISERIES;
ESCLAUS, AIXEQUEU VOSTRES CORS...

Hitler, l'home-providència que està salvant Alemanya, ha decretat obligatòria l'alegria per aquesta gran diada del primer de Maig. Sota l'ègida del FÜHRER, els obrers alemanys podran fer una mueca de satisfacció aparent que complagui els jerarques i que reuneixi tots els requisits oficials previstos. La diada serà universalment festejada pels habitants de Nazilandia i serà un fort estimul per a la nazificació dels treballadors que viuen encara sota el pesombre d'una democràcia que tolera diferents partits i un règim de lliure discussió.

Fora interessant d'aprofundir en l'esperit dels treballadors alemanys que sota el signe de la Social-democràcia organitzaven fa ben pocs anys les grans parades del primer de Maig en les grans ciutats del Reich l'efecte que els hi ha de fer veure avui els seus companys arrengrats, com ahir, en formació correcta, darrera la creu esvàstica i cantant himnes patriòtics. Fora interessant de saber si creuen que s'ha operat una degradació de la vella massa de FORÇATS DE LA FAM, o si, en veritat, una mateixa inconsciència presidia aquelles manifestacions i presideix les manifestacions actuals. Perquè a Itàlia veïem una resistència, un dolor i un trànsit, mentre que a Alemanya hem vist des del primer instant resignació, impotència i també, aparentment almenys, una anuència esfereïdora.

Més que la tregèdia d'Austria auriolada de dignitat i de grandesa, fa pensar i fa créixer els nostres neguits l'actitud inexplicable dels obrers alemanys. Com sabrem mai si la massa obrera té un mínim de consciència, si en pocs mesos la veiem caure d'un extrem a l'altre, si allà on semblava haver arribat a un major estat de perfecció ens ofrena la defecció suprema! De que li val l'educació, l'experiència, l'habitud de l'organització, la pràctica de la disciplina sindical i l'esperit de reivindicació de que havia donat proves?

Sabem que no és saludable l'entristir-se i no volem ombrejar la sanitosa alegria de la diada amb reflexions pessimistes. Però si quelcom hem de dir avui que estigui d'acord amb la significació i amb la transcendència de la Festa, és que el millor èxit que podem tenir no és el de fer adeptes per milions, sinó el de fer convençuts encara que siguin pocs. Que les batalles que ens correspon a guanyar són batalles íntimes on l'home posi a contribució totes les seves potències i decideixi els seus dubtes i arribi a fer-se una convicció. Que aquells que vinguin al costat nostre per a defensar els grans ideals humans, siguin molts o siguin pocs, no passin el més petit perill de ungir-se com escamots d'eunucs al carro del senyor quan la seva estrella triomfa, quan justament és l'hora de demostrar la disconformitat irreducti-

Encara trobareu obrers, i, el que és més trist, companys de brega, que us diran amb pregona amargor tota la inutilitat de la nostra ja clàssica diada. Els més raonables entre els excèptics la consideren com un símbol sense contingut espiritual, com una mena de festa de calendari destinada a la celebració rutinària d'un rite pagà: la costellada o l'excursió.

Aquest desencís és perillós i simptomàtic. Revela la manca de fe, el desengany prematur, el pròxim retraïment. No hem d'admetre de cap manera que el primer de Maig proletari sigui estèril ni que hagim de celebrar-lo com una diada dels morts, amb rostres greus i ulls plorosos. El món no és ni serà mai dels amargats ni dels ploraners.

Per això resulta un bell encert el caire joiós i juvenívol que hom li dona d'uns anys ençà. El primer de Maig ha d'ésser un dia d'expansió, una jornada optimista, una festa de joventut, de plenitud obrera. Deixeu que somriuin els joves companys i les gentils treballadores. Deixeu-los fruit plenament segons llur edat i anhel. Què en fariem d'un jovent domesticat i hipòcrita, avesat a frenar llur joia i entrenat a fingir tristesa i seriositats impròpies de l'edat? Vegeu aquests remats grisos, corromputs, sense ànima, que s'arreceren per l'afany egoïsta de personals prebendes entorn de

FONT
CALELLA